

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

4. Anatolivs actiones quasdam mortaliter quidem (in alio tamen genere, quàm luxuriæ) malas exercens experitur ex his sæpius motum carnis, aut etiam pollutionem; quæ tamen actiones inde non contrahunt ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

Atque ex his patet simul ad rationem in contrarium.

IV. *Anatolius certâ experienciâ habet, contingere sibi motum sensualitatis, & ipsam subinde pollutionem post aliquas actiones, quas committere solet, venialiter aut etiam mortaliter malas, in alio tamen genere, quàm luxuriæ, v. g. ad curiosum aspectum mulieris, incautam conuersationem, tactum, lectionem, nimium somnum, ebrietatem &c. & tamen ab his se non abstinet, ratus abesse periculum consensûs. Queritur. Vtrum actiones illæ contrahant malitiam mortalem ratione motuum inordinatorum ac pollutionis?*

Videtur contrahere. Ita Medina, Zumel, Armilla, Sotus, Valent. 2. 2. D. 9. q. 3. pun. 3. §. Itaque duo requiruntur. & alij apud Thom. Sanch. de Mat. L. 9. D. 45. à num. 11. Mouentur 1. Qui ponit causam, ex qua videt per accidens secuturû homicidium, semper peccat mortaliter. Ergo etiam qui se exponit periculo sentiendi motus inordinatos &c. 2. Permittere motus libidinis est intrinsecè malum. Ergo nullo casu licitum. 3. Permittere illos motus, & negatiuè se habere, est peccatum mortale, quando causa eos permittendi nulla subest extra genus luxuriæ. Ergo etiam mortale est, facere aliquid, vnde prouideas eos secuturos. Confirmatur. Si pollutio ex actionibus illis sequens non est mortalis, neque mortalis erit, si sequatur ex opere illicito

in genere luxuriæ, sed levis, cum etiam hic non intendatur.

Resp. Prædictas actiones non contrahere malitiam mortalem ratione motuum inordinatorum ac pollutionis, dummodo absit periculum consensûs formalis. Ita P. Sanch. *loc. cit. n. 16. Vasq. 1. 2. D. 115. c. 3. Suar. Tom. 3. in 3. par. q. 80. art. 7. Less. L. 4. de Virt. c. 3. n. 100. Filliuc. Tr. 30. c. 8 q. 6. n. 152. Bonac. de Marr. q. 4. p. 10 n. 9. Arriag. Tom 3. D. 46. n. 23. & plures alij. Ratio est, quia etsi eiusmodi actio vitari per se debeat ob propriam malitiam, non tamen apparet, quam ob rem sub culpâ mortali vitanda sit propter eum effectum, ad quem non est Suapte naturâ ordinata, sed merè per accidens propter maximâ humanæ naturæ fragilitatem, & peculiarem subiecti conditionem disponit. Confirm. quia actiones istæ malæ extra genus luxuriæ semper adiunctum habent commodum temporale, quod facit, ut motus consequentes, & concomitantes contingant præter intentionem. Ergo non videtur homo talem actionem exercens consentire interpretatiuè saltem perfectè in eiusmodi motus.*

Ad 1. in contrarium negamus conseq. quia propter summam naturæ imbecillitatem, & occasionum frequentiam, ut isti motus, & ipsa etiam pollutio sint peccata mortalia, requiritur perfectius voluntariū, quàm quaecun-

Dd

que

que in causâ remotâ. *Ad 2.* Negamus anteced. alioqui ne ex causa quidem valdè vtili & honestâ id licitum foret. *Ad 3.* negamus iterum conseq. quia illud ob reprimendi facilitatem importat consensum interpretativum perfectum: hoc ob summam cavendi difficultatè non item. *Ad Confirm.* negamus suppositum, dari scilicet peccatum leue in genere luxuriæ, quia minima etiam delectatio Venereata m vltro insurgens, quàm directè quaesita est mortalis, si delectatio consensu acceptetur, vti vnanimiter tenent omnes Patres Societatis nostræ ex decreto R. P. Vincentij Caraffæ Anno 1647. edito, quidquid doctrinæ huic omnem omnino turpitudinem excludenti, ac morum sanctitati, ac Religionis puritati, honoriq̃ quàm maximè consulenti reclamet Ioannes Caramuelin Reg. S. Benedicti D. 69. n. 1052. & seqq. cuius opinionem nonnulli etiam grauius censent apud Dian. P. 7. Tr. 11. Resol. 28. Vniuersim igitur loquendo, quandoquæ causa commotionis Venereæ ac pollutionis est suapte naturâ turpis tunc, per se loquendo, malitiam inde contrahit peccati mortalis peculiariter in Confessione explicandi.

V. Anno nonagenarius senex rogatus, quâ ratione ad atatem tam longam & adhuc vegetam peruenisset, ait, nunquam se vel famem vel ebrietatem expertum esse, sed quotidie bis semper moderatè